

Sprawozdanie
AISDI, kopce

wykonujący:
Jakub Rozkosz
Hubert Gołębiowski

Podział pracy:

Jakub Rozkosz:

- implementacja kopca binarnego
- napisanie funkcji do rysowania wykresów
- wykonanie pomiarów
- wygenerowanie wykresów
- pisanie sprawozdania

Hubert Gołębiowski:

- implementacja kopca n-arnego
- napisanie funkcji print()
- pisanie sprawozdania

Pliki:

binary_heap.py - plik z implementacją kopca rosnącego binarnego (kod stricte pod dwójkę "dzieci"). Zawiera klasę BinaryHeap, która posiada pole 'heap' - kopiec w postaci listy. Metodami klasy są: insert_value(), która korzysta z metody _up_heap() (wstawianie wartości do kopca)

delete_root(), która korzysta z metody _down_heap() (usuwanie korzenia kopca)
print() - wyświetlanie kopca w postaci drzewa.

n_ary_heap.py - plik z implementacją kopca n-arnego. Zawiera klasę NHeap. W konstruktorze podajemy liczbę n, która odpowiada ilości dzieci którą posiada każdy węzeł. Kopiec rośnie w dół, co oznacza, że na pierwszej pozycji jest najmniejsza wartość. Klasa posiada metody: insert_value() (do wstawiania wartości do kopca), delete_root() (do usunięcia i pobrania najmniejszej wartości z kopca). Używają one pomocniczych metod _upHeap() oraz _downHeap(). Oprócz tego posiada ona jeszcze metodę print() do wyświetlania kopca.

test_n_ary.py - plik do sprawdzania poprawności działania kopca n-arnego. Plik wyświetla w terminalu kopiec do którego dodawane są nowe wartości, a następnie usuwane.

test_binary.py - plik, w którym testowana jest poprawność dodawania elementów do kopca binarnego, usuwania korzenia oraz wyświetlania w postaci drzewa.

drawing_plots.py - plik z funkcją do rysowania wykresów na podstawie pomiarów czasowych.

time_measure.py - plik z funkcją do wykonywania pomiarów czasowych, w argumencie można podać ilość repetycji pomiarów, zwracana jest średnia z wszystkich pomiarów.

main.py - plik z zaimportowanymi, powyższymi modułami, w którym wykonywane są pomiary oraz generowane wykresy.

Instrukcja:

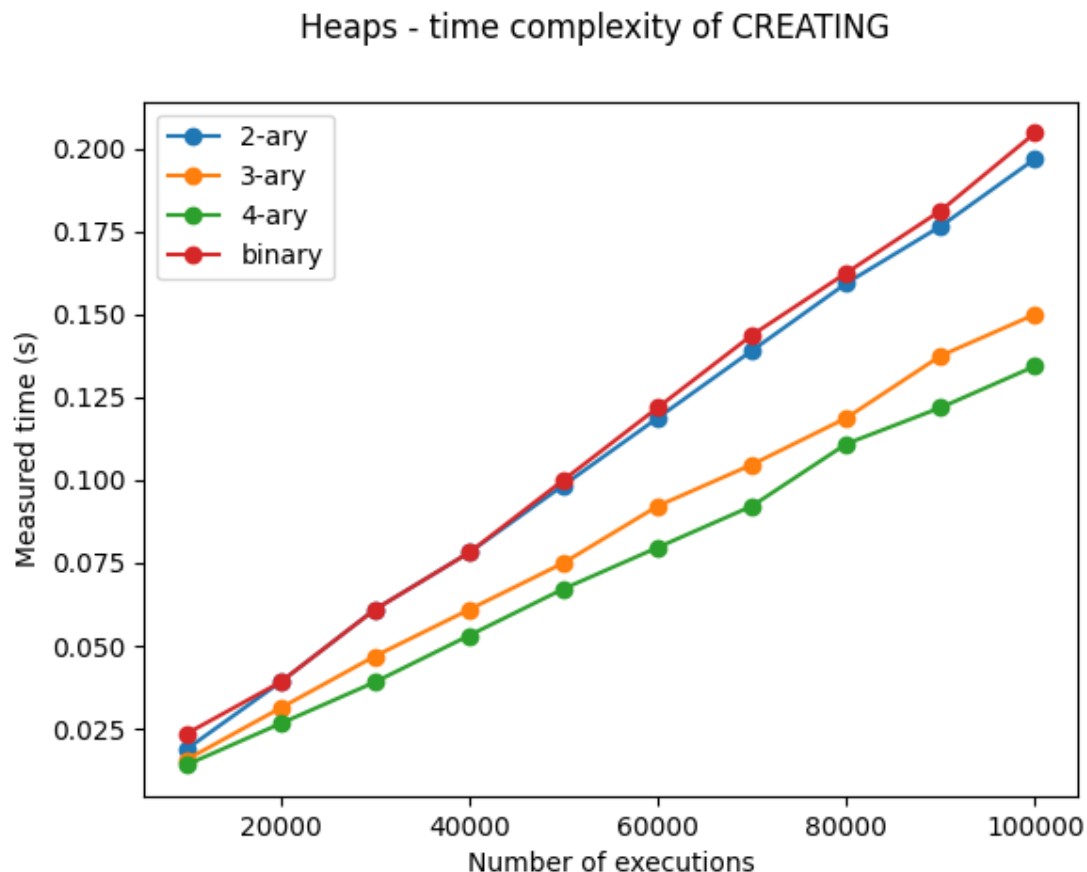
Aby przetestować kopiec binarny należy uruchomić plik **test_binary.py**

Aby przetestować kopiec n-arny należy w pliku **test_n_ary.py** wybrać krotność kopca wpisując ją jako argument w konstruktorze obiektu klasy NHeap, a następnie uruchomić program.

Opis:

W naszym projekcie porównaliśmy ze sobą czasy wykonywania poszczególnych metod dla czterech rodzajów kopców (binarny, 2-arny, 3-arny, 4-arny). Kopiec binarny został sprawdzony w dwóch formach - jako instancja binary heap oraz jako instancja n-ary heap o argumentie 2. Do pomiarów wykorzystaliśmy funkcję `process_time()` z biblioteki `time`. Pomiary wykonywaliśmy dla losowo wygenerowanych danych. Ich ilość była z przedziału od 10.000 do 100.000. Najpierw wszystkie elementy listy wstawiliśmy do kopca. Następnie po kolei usuwaliśmy korzenie z powstałego kopca do momentu jego całkowitego usunięcia. Warto dodać, że wszystkie kopce otrzymywały dokładnie taką samą listę argumentów. Każdy proces powtarzaliśmy 10 razy i wyciągaliśmy średnią czasową.

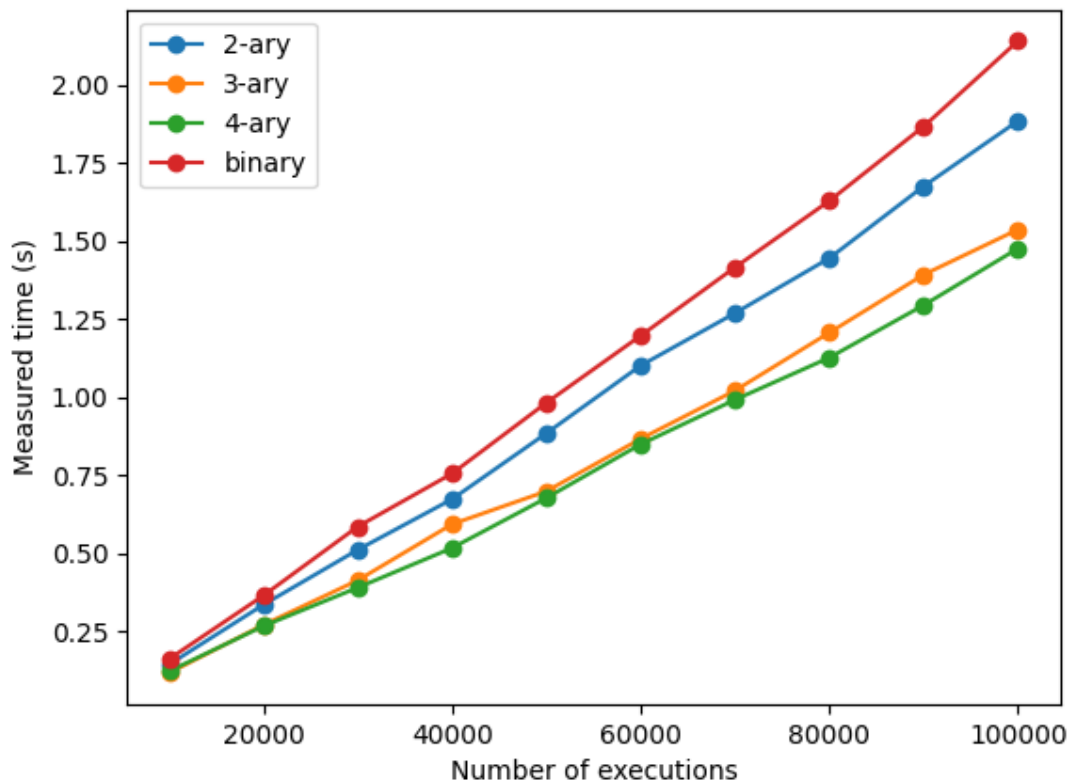
Wyniki:

Jak możemy zauważyć złożoność czasowa kopca binarnego bardzo przypomina wykres funkcji liniowej (złożoność n). Mniejsza ilość dzieci powoduje większą wysokość. A więc przy wstawianiu elementu to kopca wartość musi pokonać więcej poziomów w górę - funkcja `up_heap` jest kosztowniejsza. Tworzenie kopców 3-arnego oraz 4-arnego zajmuje już trochę mniej czasu. 4-narny okazał się najszybszy.

Więcej dzieci powoduje zmniejszenie wysokości. Większa liczba dzieci natomiast skutkuje kosztowniejszym `down_heapem`, aczkolwiek przy naszych krotnościach kopców nie było to jeszcze odczuwalne.

Heaps - time complexity of DELETING ROOT

Wykres praktycznie identyczny jak poprzedni. Najszybszy jest kopiec 4-arny, następnie 3-arny a najwolniejsze są kopce binarne. Może się to wydawać nieintuicyjne, gdyż funkcja *down_heap*, która jest używana przy usuwaniu korzenia, dla kopców o większej liczbie dzieci powinna być wolniejsza (kosztowniejsze wyszukiwanie najmniejszego dziecka). I faktycznie tak jest, przy czym większa ilość dzieci oznacza, że kopiec jest niższy, co rekompensuje dłuższe poszukiwanie najmniejszego dziecka w funkcji *down_heap*.

Wnioski:

Wśród rozpatrywanych przez nas kopców kluczowy wpływ na złożoność czasową miała ich wysokość. 4-arny przy tworzeniu oraz usuwaniu korzenia okazał się najszybszym kopcem. Natomiast mamy świadomość, że zależność: 'im bardziej-narny kopiec tym szybszy' nie jest w pełni prawdziwa, gdyż większa ilość dzieci również niesie za sobą kosztowność czasową.